

סדנת מדיטציה: לו ג'ונג – אימון התודעה 4

"גלגל הלהבים"

בהשראת שיעוריהם של

לאמה קריסטי מקנאלי וגשה מייקל רואץ'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

רמת-גן, דצמבר 2009

שיעור 4

(מנדלה)

לירן, על מרכז רוחני ערבה

אני רוצה לדבר [לומר] כמה מילים, לפני שנחזור ללימוד, על הפרויקט של האוניברסיטה הרוחנית ושל מרכז ריטריטים.

אז החזון שלנו זה להקים פה בארץ אוניברסיטה שהיא בינלאומית, תיתן מענה למסורות רוחניות אותנטיות ותאפשר לימוד ותרגול מעמיק של המסורות האלה, ותהווה קטליזטור לשלום באזור שלנו.

יש פה משפט שאמר הוד קדושתו הדלאי לאמה. הוא אומר: "אף שניסיון להביא לידי שלום עולמי באמצעות ההשתנות הפנימית של היחיד הוא עניין קשה לביצוע, זו הדרך היחידה לעשות זאת".

אתם רואים פה מהלימוד שזה הלימוד שלנו, זה מה שאנחנו מאמינים, זה מה שאנחנו רוצים להביא.

קצת על מהות הפרויקט.

אז אנחנו רוצים להקים אוניברסיטה שתאפשר לימוד בצמוד למרכז ריטריטים, שיאפשר תרגול למתרגלים רציניים. אנחנו מתכננים להקים את זה באזור הנגב. לחזק את הרעיון של הפרחת הנגב מן השורש ולסייע במימוש הזה.

אנחנו מאמינים שזה יהווה מוקד ללימוד רוחני ותרגול אינטנסיבי ומקור השראה וצמיחה גם לתושבי הנגב, גם למדינה, גם לאזור כולו של המזרח התיכון.

זה יהיה פתוח לכולם. אנחנו מאמינים שייגיעו לשם גם מורים רציניים, גם תלמידים רציניים, אנשי הגות ורוח, וייגיעו מכל האזור לבוא ללמד באוניברסיטה. אתם תיכף תראו איפה המיקום שהוצע לנו והוא מאפשר לכל תושבי האזור להיכנס לאוניברסיטה.

הלימודים יינתנו בחינם. זה חלק מהמסורת שלנו, מהלימוד שלנו. והכוונה לאפשר את הלימוד הרוחני לכל מי שרוצה להגיע בלי תלות במצב הכלכלי שלו.

אנחנו באים לטפח השקפת עולם של חמלה ואהבה מלווה בחוכמה שאנחנו לומדים פה. אנחנו מקבלים קורס שמייצג בעצם את כל השקפת העולם הזאת שאנחנו רוצים ללמד באוניברסיטה, והכוונה לשפר את היכולות שלנו בתור תלמידים, שנלמד שם כדי לצאת החוצה ולעזור. לפתח יכולות כדי לעזור אחרי זה ביותר מיומנות לאוכלוסיות הנזקקות.

שוב אני רוצה להביא עוד משהו מהדלאי לאמה שאומר ש: "השלום חייב להתפתח תחילה בתוך היחיד" והוא מאמין ש "אהבה חמלה ואלטרואיזם הם יסודות השלום. מרגע שתכונות אלה יתפתחו בתוכו של היחיד, הוא או היא, יוכלו אז ליצור אווירה של שלום והרמוניה. אווירה זו יכולה להתרחב ולהתפשט מן היחיד אל הרבים. תחילה משפחתו וממנה לקהילה ולבסוף אל העולם כולו".

זה החזון של האוניברסיטה הזו, המטרה שאנחנו מקימים את המרכז הזה. זו המטרה שאנחנו מביאים את הלימוד הזה לארץ ולאנשים.

אז זה לגבי האוניברסיטה.

לגבי מרכז הריטריטים,

אז יהיה מקום מבודד, שיאפשר את התנאים הדרושים לאנשים לעשות ריטריטים. צריך מקום שקט, גם מקום שיהיו אנשים מסביבם שיוכלו לתמוך במי שנכנס לריטריט. ויהיה אפשר לעשות ריטריטים קצרים של כמה ימים, וריטריטים בינוניים של כמה חודשים. והכוונה גם לריטריט ארוך של שלוש שנים ושלושה חודשים, מתוך מטרה ללכת וליישם את הלימוד הזה במצבים יותר עמוקים כדי לפתח יכולות כדי [1] לצאת מהמדיטציה עם יותר יכולות ויותר מיומנויות לעזור לעולם מסביבנו.

אז יש איזור שהציעו לנו ממועצה אזורית ערבה, אזור פוטנציאלי שהם אמרו שהוא מתאים לפחות למה שאנחנו הגדרנו כאזור שאנחנו רוצים להקים שם את האוניברסיטה. זה נמצא על גבול ירדן, זה ממש על הגבול. אתם יכולים לראות כאן את המספרים שרואים כאן, זה (אלו) בעצם המספרים של אבן הגבול.

אז זה ממש על הגבול וזה יהווה שער כניסה לכל תושבי המזרח התיכון, שיכולים להגיע אל האוניברסיטה והמרכז הרוחני. השטח הוא גדול, מדובר על שטח מעל ארבע מאות דונם. בשביל להקים אוניברסיטה בצמוד לזה מרכז ריטריטים אז צריך שטח שיאפשר את הבידוד בשביל כל אדם שרוצה לצאת לריטריט.

אז יהיו באוניברסיטה מספר מבני קבע שישמשו כיתות לימוד, יהיה מעון למורים, מעון לסטודנטים. הכוונה שתהיה ספריה גדולה, בשלבים יותר מתקדמים של הפרויקט. וכמובן שיהיה חדר אוכל, מטבח מבנים להלנת אורחים, ויהיה גם איזור קמפינג לסטודנטים שמעוניינים בכך, לבוא עם אוהל, לבוא עם רכב גדול ולישון בשטח. מבחינת השטח של מרכז הריטריטים, אז הכוונה היא להקים שם בקתות אקולוגיות שמותאמות לתנאי המדבר וגם לצרכים של מודטים שנכנסים לריטריטים, שיכולים להימשך עד שלוש שנים.

פה קצת אפשר לראות על הפרוגרמה שתכננו לנו. ובהזדמנות זאת אני רוצה להודות, לגדי ומיכל שהם האדריכלים שלנו ותכננו לנו את הפרוגרמה, ישבו והשקיעו. ואולי בהזדמנות זו גדי ומיכל קומו רגע שיוכלו לראות אתכם. אם יש לכם איזו שהיא יכולת שקשורה לפרוגרמה, אתם יכולים לגשת אליהם.

אם יש לכם ניסיון באדריכלות של נוף, פנים וחוץ וכל מיני דברים שיכולים לתרום לפרויקט, אז אתם מוזמנים לגשת אליהם ולדבר אתם. אנחנו בהחלט נצטרך עזרה. הכוונה שלנו זה לתת לאנשים את האפשרות לזרוע את הזרעים, לעשות את הקארמה. כדי בסוף, שהחוכמה הזאת תגיע אליהם.

פה אפשר לראות קצת את הפרוגרמה, יותר פנימה, איזור ספציפי, על המבנים. מדובר על שטח גדול להקמה. אני גם רוצה להציג את אילן. הוא המנהל בפועל של הבניה בשטח שתהיה. אם יש לכם יכולות ואתם רוצים לעזור - אתם חשמלאים, אתם בנאים, אתם יכולים לעזור לנו להקים שם מערכת ביוב, מערכת השקיה וכל מה שעולה בראש שלכם, כדי להקים ממקום שהוא באמת ריק. מדובר על מקום שיש בו רק חול וחול. אז אתם מוזמנים לפנות לאילן ולהצטרף גם לפרויקט הזה.

תכנית "כל יום יהלום"

דבר אחרון שאנחנו מזמינים אתכם זה בעצם להירתם ולתרום למיזם הזה. אז אנחנו כאמור צריכים כסף למיזם הזה. אנחנו הולכים לגייס לכך תרומות. אבל, כבר עכשיו, אנחנו רוצים לספר לכם על תוכנית תרומות שנקראת "יהלום כל יום"¹, מתן כוונה לאפשר לזרוע את הזרעים על בסיס יומי. אתם יכולים לצורך העניין, להמיר את היהלום בשווה ערך של כמה שאתם רואים החל משקל ליום, שני שקל[ים] ליום, שלושה שקל[ים] ליום, ואז מכאן זה במכפלות של שלושה.

בטח מי שקרא את חומר הלימוד וראה בשיעורי בית אז יש חשיבות לשלושת היהלומים. אז אתם יכולים שלושה יהלומים ביום וששה יהלומים ביום, מתוך מטרה לגייס את הכסף שאנחנו נצטרך גם לתחזק את המקום וגם להתחיל להקים אותו.

¹ פרטים נוספים על התקדמות הקמת המרכז, התכניות, וכיצד לעזור ולתרום, ניתן למצוא בלינק <http://www.heart-dharma.org.il/dmi.html>

אז עכשיו נחלק לכם פלייר עם תוכנית התרומות. יש שם את כל המידע שהסברתי. יש שם לינק לאתר שלנו למידע נוסף ואיך אתם יכולים להגיע לאתר של התרומות. באתר של התרומות בעצם תורמים באמצעות כרטיס אשראי בהתחייבות לשנה, אבל אפשר להפסיק אותה מתי שרוצים. הכוונה היא להתחייב לשניים עשר תשלומים שווים כל חודש לפי התוכנית שבחרתם. אז אם זה שלושה שקלים ליום אז זו בעצם תוכנית של תשעים שקלים בחודש בשניים עשר תשלומים. כל חודש תשעים שקלים במשך שנה.

אנחנו מאד נשמח לעזרתכם. הכוונה שלנו היא להקים את זה בידיים שלנו, בין אם זה בבניה ובין אם זה בתרומה, כדי לזרוע את הזרעים שבאמת נוכל לשבת שם ולקבל את הלימוד הנשגב הזה, ואת המשך הלימוד.

אתם כבר שומעים פה ושם שהקורסים של ה-ACI הם קורסים פתוחים, יש שמונה עשר כאלה. אבל אחרי השמונה עשר יש שמונה עשר קורסים שהם סגורים, סודיים, הלימוד של הסוד, והכוונה היא ללמד את זה במרכז הזה. אז אנחנו צריכים שיהיה לנו מרכז כזה. כי שמה, המורים אומרים לנו, נעשית העבודה באמת ועושים אותה באמת מהר, ואני חושב שכבר היום קיבלנו הצעה לשם.

תודה רבה לאמה דבורה על החזון הזה שאת מביאה לארץ שלנו ואנחנו ננסה לממש אותו כמה שיותר מהר.

לאמה דבורה:

תודה רבה לירן. לירן לקח על עצמו את החזון הגדול הזה, והוא זקוק לכל תמיכה שהוא יכול לקבל ואנחנו זקוקים לכל תמיכה כזאת כולנו, כדי לאפשר להמשיך לחלק המתקדם יותר של הלימוד ולממש את הדרך עוד בחיים האלה. וההזדמנות פה היא גדולה.

ואם אתה יכול להחזיר רגע את הסלייד הקודם - יש לי ויכוח אתו כל הזמן, הוא שם **יהלום כל יום** ואני מחליפה ל**כל יום יהלום** והוא מחליף חזרה. ☺ **יהלום כל יום** זה מה שאתם נותנים; מה שאתם מקבלים זה **כל יום יהלום**. אוקי ☺ קארמה עובדת, קארמה עובדת.

*****

דיון בקורלציות

יש מישהו שרוצה לשאול על אחת הקורלציות? כן.

שלילת חופש

אז היא שואלת: מה אנחנו יכולים לעשות כדי שגלעד שליט ישוחרר ממקום שביו?

אז מה זה בשבילך האירוע של גלעד שליט? מה זה בשבילך? בעולם שלך?

מהקהל: כלא, ייאוש, הכאב של האימא. שלילת החופש.

המורה: אז יש כאן שלילת חופש, יש כאן הרבה כאב, יש אולי ייאוש.

מהקהל: מה שעובר על האימא, גם, ומה שעובר עליו, הבדידות שהוא נמצא בה. לפעמים כשאנחנו בארוחת חג או משהו, אני אומרת, המשפחה שלי כולה איתי, וכאילו נורא קשה לי [מצבו של גלעד]..

המורה: אז הדמות הזאת מסמלת בשבילך כלא, שלילת חופש, ייאוש, כאב, סבל, בדידות. הוא כמובן לא היחיד בעולמנו. הוא רק מופיע בצורה כזאת בעולמנו, אולי כדי להעיר את ליבנו למקומות האלה.

הוא ממשך והוא או אחרים ימשיכו להיות שם, כל עוד המקומות האלה לא מטוהרים אצלנו. אז הדרכים שאנחנו מלמדים למשל, המדיטציה שעשינו קודם. ואם את מרגישה למשל, דרכו, כלא, המחשבה של להיות כלוא, של שלילת חופש, אם את יכולה להתחבר חזק לרגש הזה, ולקחת אליך את הסבל שלו ושל אחרים שנמצאים במצב הזה. תוכלי לעשות מדיטציות כאלה.

גלעד שליט אין לו קיום עצמי מלבד זה שאת משליכה ושהקבוצה זאת משליכה, המדינה הזאת משליכה. אין לו שום קיום, מלבד ההשלכות שלנו. ואם אנחנו משליכים אדם עם סבל כזה, התפקיד שלנו זה לטהר אותו. וזאת העבודה.

ביהדות אומרים, **תיקון נפש ותיקון עולם**, מדברים על שני המושגים האלה. אז אם מופיע בעולמי דבר כזה ועוד הרבה זוועות אחרות שמופיעות בעולמי, זו תמונת מצב של המינד שלי. זה מה שאני צריכה לעשות. כשאני מבערת את הסיבות לזה אצלי הן לא יכולות יותר להופיע בעולמי. זאת העבודה, זאת הדרך. זאת העבודה וזאת הדרך.

אז היא אומרת: 'אצלי זה לא ככה'. אז זו שאלה מאד טיפוסית. זה בדיוק כמו שהוא שאומר: 'אני לא משקר אף פעם אבל משקרים לי'. זה מאד יכול להיות שהיום אתם כבר לא משקרים בצורה גסה. זה מאד יכול להיות שאתם בחיים שלכם אולי לא נוהגים היום בתוקפנות גלויה או בוטה.

אבל אם הדברים מופיעים, הם קרו למישהו בעולמך, מהמדינה שלך. זה אומר שהזרעים עוד פעילים אצלך. וכל דבר כזה שמופיע משקף לי חלק מהתודעה שלי. חלק יותר קרוב או חלק יותר רחוק; חלק יותר פעיל או פחות פעיל.

וזאת העבודה שלנו, על ידי הבנת הקורלציות ללכת ולעשות את ההיפך.

אז אם יש פה אדם שהוא כלוא, אני צריכה למצוא איך אני בחיים שלי שוללת חופש מאחרים. ואם תסתכלי היטב תמצאי את זה. זה ישנו. אולי את לא עושה את זה באופן מידי בחיים היום יומיים שלך. אם תסתכלי היטב אולי זה קשור - אני סתם זורקת אפשרויות - למשל, כשאני הולכת לקנות בעל חיים בחנות. בחנות, הם ביקשו מהם רשות? הפרות שמחזיקים ברפת. ביקשו מהן רשות לכלוא אותן?

זה ישנו כל הזמן בחיים שלנו. מה אנחנו עושים אודות זה? זרעים קארמיים יש להם תכונה לגדול לעוצמות אדירות. זה יכול להיות משהו קטן, שאני עושה או ממשיכה להיות סובלנית כלפיו, כמו כליאה של בעלי חיים בעולם שלי, והוא אחר כך חוזר, כשאנשים שקרובים אלי מחזירים אלי את הזרע הזה. אז אנחנו עושים את זה בצורה כזאת או אחרת. ואם נפשפש לעומק נמצא איפה אנחנו עושים את זה.

השאלה מה את מוכנה לעשות כדי להעלים את זה? האם את מוכנה להפסיק, למשל, לשותת חלב שבא מפרות שכלאו אותן? האם את מוכנה ללכת לשם?

את לא צריכה לענות לי עכשיו, אבל זה מה שכל אחד מאתנו צריך לבדוק. אם זה אני פוגשת בעולמי וזה לא מקובל עלי ואני מבינה את הסבל הזה, מוכרח להיות שבאיזה שהוא מקום אני עושה את זה. או שעשיתי והקארמה הזאת עוד ממשיכה, הזרע הזה עדיין פעיל.

אז אני צריכה עכשיו ללכת ולהיות, כמו שאמרנו לפני ההפסקה, עוד יותר אדוקה מהאפיפור, בנושא הזה של שלילת חופש. אני צריכה לתמוך בארגונים שפועלים למען שחרור אסירים פוליטיים, או לעשות את כל העבודה הזאת, שנוגדת את הקארמה הזאת, שעכשיו מופיעה בחיים שלי. **ובמיוחד להסתכל במחשבות שלי**. אולי יש סוגים של כליאה שאת נותנת להם יד שלא במודע, כי לא נתת על זה את הדעת, כי לא פיתחת את המודעות.

אם תעשי את זה בצורה מאד קפדנית ועקבית, עם הרבה רגש והרבה כוונה - העובדה הזאת תשתנה בעולמך, **את יכולה לשחרר את גלעד שליט**. את יכולה בעולמך. כן. והרבה יותר את יכולה לעשות. את יכולה להביא לשלום עולמי. בשביל זה בית הספר שלנו.

חזרה על שאלה מהקהל: כן, היא אומרת שגלעד שליט הוא לא רק בעולמה הוא גם בעולם של כל האנשים שיושבים פה.

האם הוא בעולמך? הוא בעולמך! האם האנשים שיושבים פה הם בעולמך? כן! הם בעולמך. והאנשים שיושבים פה וגם אלה שעומדים פה. ☺ את משליכה אותי לכן אני גם הקארמה שלך.

אז את משליכה אותי עם הקארמה שלי, עם ההיסטוריה שלי, עם ההארה שלי. את כל זה את עושה. **בעולם שלך. ואין עולם אחר**. זה כל הקטע. **בשבילך** אין שום עולם מלבד זה שאת משליכה מתוך הקארמה שלך.

וכשאת תעצמי יום אחד את העיניים, סופית בחיים האלה - ואולי זה לא יקרה, הלוואי - כל זה תוך שניות יתמוגג לגמרי כמו החלום שקמת ממנו הלילה. מאיפה בא החלום שלך? החלום שחלמת הלילה? כולו בא ממך. וכל הדמויות שלו, שבתוך החלום נראו אולי מאד ממשיות, כשהתעוררת מהחלום לאן הן הלכו? מאיפה שבאו! ככה גם זה. כל הדמויות שמשחקות בו, זה שחקנים על הבמה, שאת שמת אותם שם. ואין מישהו אחר. **בשבילך אין עולם אחר.**

מהקהל: אבל יש דברים שהם כן משותפים, לא?

המורה: אוקי אז זאת השאלה של קארמה משותפת. כן נכון. למה אנחנו כולנו במדינת ישראל ואזרחי אותה מדינה? כי יש לנו דברים שמשותפים בקארמה שלנו, אבל הם אינדיבידואליים. לי יש את הקארמה שלי, לך יש את הקארמה שלך, ויש לנו הרבה משותף. אנחנו למשל, מדברות אותה שפה. אנחנו שתינו בני אדם, שתינו נשים. יש לנו הרבה משותף. אבל זה שזה משותף זה לא אומר שזה לא אינדיבידואלי.

זה מה שעושה עמים ומדינות וקבוצות ושפות. זה השיתוף הזה. כי בעבר עשינו דברים יחד שיצרו קרבה בקארמה שלנו. אבל כל אחד מאתנו יכול להתמיר את עולמו באופן אינדיבידואלי, וזה כל הקטע. ברגע שאני מבערת את הזרעים האלה אצלי, הם לא יכולים יותר להופיע בעולמי.

מחלה

זה הקטע הזה של המדיטציה של לקחת אלי את המחלה של אחרים, בגלל שאני השלכתי אותם חולים. **בעולם שלי** הם חולים בגללי. בדיוק כמו בחלום. בדיוק כמו בחלום. אם אני אבער את הזרעים האלה אצלי, לא יהיו יותר מחלות בחיים שלי.

הנה מה הוא² אומר בקורלציות למחלות. זה מופיע בכמה וכמה פסוקים בקורלציות, אם שמתם לב.

קודם כל הפסוק הראשון: **בשעה שמכה בגופי מחלה ...**

אחר כך זה מופיע בעמוד 4: **אם תפקדני מחלה אנושה ...**

יש לכם גם טבלת קורלציות שלאמה אריה ערך מתוך הפסוקים. אז בתוך הפסוקים או בטבלה:

**אם תפקדני מחלה אנושה
כמו דלקת ריאות, מיימת, סרטן,**

מיימת אתם יודעים מה זה? זה שמצטברים נוזלים בגפיים, וזאת מחלה מאד קשה.

**הרי זה משום שגלגל הלהבים
סבב עלי שנית
והקארמה הרעה של הפרת המוסר
ונטילה של רכוש הדהרמה.**

למשל, מה זה נקרא לקחת מה ששייך לדהרמה? מה זה משהו ששייך לדהרמה?

אתם יודעים בעבר, גם היום, במנזרים הם היו מקבלים תמיכה מבחוץ אז היו תרומות, לקיים את הנזירים. הכוונה היא פה למשל **שמישהו לוקח מהתרומות האלה או לוקח ממה שהוגש כמנחה על שולחן מנחה וכך הלאה.**

אז אתם אולי לא חיים במנזר אז אתם יכולים להגיד: 'אני לא לוקחת מהדהרמה, אני לא חיה במנזר'. אה - זה לא בדיוק. מכיוון, שלמשל אנחנו לא לוקחים תשלום עבור השיעורים האלה, אבל יש תרומות. התרומות האלה זה כסף מאד קדוש, מאד מאד מאד קדוש, כי הוא עוזר לקיים פעילות כזאת. הוא עוזר לממן את מה שיש כרגע ואולי להמשיך הלאה. אם עכשיו מישהו לוקח משמה ומשתמש בזה שלא כשורה - זו קארמה מאד כבדה. מאד כבדה.

הוא אומר: מחלות אנושות, מיימת, סרטן - זה הקארמה של זה.

² מאסטר דהרמהרקשיטה

ולמשל, אנחנו גם נותנים סדנאות בתשלום. הסדנאות שאמרנו, של הביזנס ושל היוגה, אנחנו לוקחים תשלום. אבל אנחנו גם מלמדים שם דהרמה. התשלום הזה כולו בא לתמוך בפעילות דהרמית. הוא כולו בא לתמוך באנשים למשל כמו לירן ורעות שעזבו את הכל ואין להם יותר פרנסה. הוא כולו בא לאפשר לאנשים כמוהם שפועלים כל הזמן כדי לאפשר לימוד כמו זה.

אם משתמשים בו מעבר לזה - זה קארמה מאד כבדה. במנזרים, המנהלי החשבונות היו הנזירים הלמדנים הכי גדולים, עם החמלה הכי גדולה, ששומרים מוסר הכי טוב. כי זאת קארמה מאד חשובה.

אנשים כאלה שהיום מאה אחוז של הזמן שלהם מקדישים לדהרמה, הם כמו נזירים במובן הזה. כי זה מה שהם עושים, הם עושים דהרמה. תמיכה בהם היא מאד חשובה. אם לוקחים מהם, מישהו שפחות זקוק לתמיכה הזאת - זאת לא קארמה טובה.

אחת הכוונות שלנו, דרך אגב, בניהול של המרכז הרוחני שאנחנו רוצים להקים, הספרים יהיו פתוחים. כל אחד יוכל לראות כמה נכנס, מה יצא ולאן יצא. זה יהיה לגמרי שקוף, לגמרי פתוח.

והוא אומר:

**מעשה אזנה כל פתח אפשרי
של לקיחה מהדהרמה וכולי.**

וזה הולך גם להיפך: כל תרומה למשל לדהרמה, כל מה שתומך בהפצת ידע שמציל חיים בעצם, הוא קארמה מדהימה. זאת אומרת זה הולך לשני הכיוונים. פה זה כתוב תמיד בצד השלילי.

אחר כך הפסוק שמייד אחרי זה:

**אם פתאום יפקוד את גופי
כאב ראש או מחלה מדבקת,**

אז הוא אומר:

**הקארמה הרעה של ביצוע
דברים שנשבעתי להפסיק.
מעשה אמנע מלבצע
כל מעשה שלילי.**

הכוונה **לשמירת נדרים**. הכוונה למשל, אם יש למישהו לאמה אז זה לשמוע בקול הלאמה. זה מה שאומר לנו דהרמה רקשיטה. אם לא לקחתם לאמה אתם פטורים מזה, ☺ אבל אם לקחתם - המשמעות של זה, בין השאר, זה שאתם שומעים להנחיות שלהם. צריך להבין, מה זה נקרא שאני לוקחת מורה, או מורה.

ודרך אגב, פה יש ויכוח, כי בכתיב אחד זה מחלה מדבקת ובכתיב אחר זה כאבי ראש, אותה מילה. אז אם יש לכם הרבה כאבי ראש אז תשימו לב אם אתם שומרים על התחייבויות שנדרתם. או אם אתם שומעים בקול הלאמה שלכם. או דברים כאלה.

מהקהל: לפעמים יותר מסוכן לקחת התחייבות ולא לעמוד בה, מאשר להגיד: לעניין הזה אני עדיין לא בשל ואני שם אותו כרגע בצד.

המורה: ענבר אומרת שלפעמים עדיף אולי לא לקחת התחייבות אם אני עוד לא בשלה לעמוד בהתחייבות הזאת. פרפקט! פרפקט. אנשים פונים אלי ושואלים על נדרים האם לקחת, אבל בתנאי שאני יכולה ככה או בתנאי שאני ככה. אז אתם עוד לא בשלים. תחכו שתהיו בשלים. כשתהיו בשלים תיקחו את זה בלב שלם ואז זה מביא המון ברכה. אם עושים את זה בחצי לב אז זה לפעמים יותר גרוע. כן, את לגמרי צודקת.

לא להפריע לפעולת הקדושים

יש פה למשל, בהמשך, מחלות שמופיעות, מחלות נפש ורוחות מזיקים, כשמפריעים בפעולה של אנשים קדושים בעולם. במקום אחר כתוב "מלאכים". כשאנחנו שמים רגל לפעולות של מלאכים בעולם, זה יכול לגרום לנו סבל נורא, מחלות נוראיות.

מי זה המלאכים בעולם?

אנחנו לא יודעים מי האנשים סביבנו. כי אנשים הם לא מה שאנחנו חושבים שהם. הם גם לא לא מה שאנחנו חושבים שהם, אבל הם מופיעים בפנינו לפי הקארמה שלנו. אתם זוכרים את העניין של העט? אתם זוכרים את העניין של הזרוע? אם הקארמה שלי כמו שהיא עכשיו, אני רואה זרוע אנושית. אם הקארמה שלי יותר גרועה, אני רואה רגל של כלב. אם הקארמה שלי יותר טובה, אני יכולה לראות זרוע של מלאך.

עכשיו, אם אתם יושבים פה, אני לא יודעת מה אתם רואים. לי אין מושג מה כל אחד מכם רואה. כי כל אחד רואה לפי הקארמה שלו. וכל אחד רואה

את הזרוע הזאת קצת אחרת
ואותי קצת אחרת
ומבין אותי קצת אחרת
וחושב עלי קצת אחרת
ותופס אותי קצת אחרת

ואולי השינויים לא מאד גדולים, כי כמו שאתם נראים לי לפחות אתם בני אדם. אבל אני לא יודעת מי הוא מי, ואתם לא יודעים מי הוא מי. וזה מאד חשוב. אנשים שואלים: הדלאי לאמה, אם הוא מבין את כל זה, איך הוא מזדקן? אתם לא יודעים שהוא מזדקן. אתם רק יודעים מה אתם רואים, כל מה שאתם יכולים לדעת זה מה שאתם רואים.

אתם לא יודעים מה הוא רואה. אין לכם מושג מה הוא חווה ואיך הוא חווה את עצמו. והאמת היא שכשהזרעים שלי ישתנו, בעקבות שמירת המוסר והבנה של ריקות וקארמה ולעבוד עם זה מספיק לעומק - בשביל זה צריך את המרכז כדי להיכנס לזה לעומק כמו שצריך - העולם שלי ישתנה. הוא חייב להשתנות.

זו התוצאה של תיקון הנפש, מה שאנחנו אומרים, וגם העולם שאני משליכה בחוץ הוא אחר, החוויה שלי מהעולם היא אחרת, והחוויה שלי מעצמי היא אחרת. מה יראה מישהו אחר בחוץ? לגמרי תלוי בהם!

**העולם שלי כולו נקבע במאה אחוז על ידי,
והעולם שלכם כולו נקבע במאה אחוז על ידי כל אחד מכם.**

מכשולים ביחס לדהרמה

דוגמא מאד יפה יש כאן:

**אם אמצא את עצמי תקוף שינה
בעת התרגול של דהרמה,**

תלמיד נרדם בשיעורים, נרדם במדיטציות, מנומנם, לא הולך לו טוב. הוא אומר, זה:

**הקארמה הרעה של צבירת מכשולים
ביחס לדהרמה קדושה.**

מה זה נקרא צבירת מכשולים ביחס לדהרמה קדושה?

זה למשל אם אני הולכת בדרך, ואני מתחילה ללמוד ואני נותנת לדברים אחרים חשיבות יותר גדולה. 'אני אבוא לשיעור אבל בתנאי שזה לא יתנגש לי בזה ובזה ובזה, אז אני אבוא' - אז אם אתם עושים את

זה ככה, אתם צוברים אחר כך מכשולים קארמיים לשמוע דהרמה. או לתרגל דהרמה. זה נהייה יותר קשה. זו דוגמא. ואפשר פה הרבה דוגמאות.

ראייה טהורה

כן?

שאלה מהקהל: את יכולה בבקשה להסביר את הקורלציה השישית?

המורה: תודה רבה. היא שואלת על העניין שמופיעים דברים לא נעימים, זה בא כתוצאה מההרגל לראות את העולם שלי כלא טהור, זה מה שכתוב שם בקורלציה.

**בשעה ששוב קורה לי
דבר בלתי נעים,
הרי זה משום שגלגל הלהבים
סבב עלי שנית:
הקארמה הרעה של ההרגל לראות
אי-טהור בעולמי.**

ומה כתוב שם?

**מעתה אדאג לראות
אך ורק דברים טהורים.**

האם יש דברים לא נעימים בעולם של הבודהה? לא! אין שום סבל. הוא התמיר כל סבל. הוא בגן עדן תמידי. אז בעולם שלו אין אי נעימות. בעולם שלי יכולה להופיע אי נעימות. מה שהוא אומר, שבין השאר, זה בגלל שיש לי הרגל לראות עולם לא טהור. בין השאר, איך שאני רואה את העולם שלי ואת עצמי...

מה קובע איך אני רואה את עצמי ואת עולמי?

הקארמה שלי! הרישומים הקארמיים שלי. אתם יכולים להגיד שהרישומים האלה הם ההרגל שלי. כי מה שאני עושה עכשיו מותנה על ידי הרישומים הקארמיים. אז יש לי הרגלים מסוימים שגורמים לי להשליך עולם מסוים.

כשהקארמה תשתנה, ההרגל הזה ישתנה, ואני אשליך עולם שהוא טהור. בעולם הזה לא תהיה אי נעימות. בעולם הזה, למשל, אותו רגע של כעס שעולה, שעשינו במדיטציה, הוא יכול להיות רגע של אנרגיה גדולה לטהר.

וזה מה שעושים הבודהיסטות. הם לוקחים את האנרגיה והם מטהרים אותה. ואז הם כבר לא רואים שמה נגע רוחני, הם רואים הזדמנות. זה כשהם בודהיסטות. כשהם בודהות כבר גם זה לא. זה הכל גן עדן. לבודהה כל דבר גורם עונג מצמרר. כל דבר ודבר.

אז איך אני אביא את עצמי לראות את העולם שלי כטהור? איך אני אביא את עצמי לשינוי הזה להתחיל לראות טהור?

אנחנו מתחילים באופן מלאכותי.

כרגע זאת הקארמה שלי. היא קובעת את עולמי. היא קובעת מה שאני רואה ומה שמופיע. יכול מאד להיות שהדברים הם קדושים וטהורים, אני רק לא רואה את זה, כי לי יש ראש לא נקי.

ואני לא יכולה להוכיח את זה, אבל אני גם לא יכולה להוכיח את זה. אני לא יכולה להוכיח שהם טהורים, אבל אני גם לא יכולה להוכיח שהם לא טהורים. וזה היופי שבעניין. אז אני יכולה להניח שהם טהורים, רק אני עוד לא יכולה לראות את זה.

ואנחנו אומרים שזה תרגול מדהים.

אני יכולה לעשות מה שאנחנו קוראים **פרנויה הפוכה**: אולי הם כבר כולם מוארים? אולי הם כולם באו כדי שאני אלמד משהו? והם ממשיכים להופיע שמה ולהופיע שמה ולפרוט על אותו מיתר עד שאני אלמד מה קורה שמה? אז זאת הפרנויה ההפוכה.

בפרנויה רגילה כולם רודפים אותי. פה כולם כבר מוארים, ואני המסכנה היחידה שעוד לא, והם כולם דוחפים אותי בכל כוחם כדי שאני אלמד סוף סוף משהו.

אז במידה שמופיע אי טוהר, אני אומרת: 'אוקי, אני עכשיו אתרגל **כאילו** זה טהור, ואתיחס לזה **כאילו** שזה טהור'.

אז מופיע משהו לא נעים. אני אומרת: 'אוקי, זה לי לא נעים, כי לי מבשילה קארמה כזאת, אבל זה לא אומר שזה מה שזה, כי זה ריק' ואני מחליטה, באופן אולי מלאכותי בהתחלה, מעמידה פנים, שזה טהור ומתייחסת לבוס הצועק כאילו שהוא המלאך הטהור ביותר, שבא ללמד אותי משהו.

עכשיו תחשבו, תנסו לדמיין **מה יקרה אם אני אתמיד בהתנהגות כזאת, ואני אגיב כאילו שאני מגיבה למלאך**. מה יקרה? איזה זרעים אני שותלת בתודעה שלי?

כי המופע שלו בהווה, איך שהוא מופיע לי בהווה זה ההרגל שלי מהעבר, זה הקארמה שזרעתי פעם. אם אני עכשיו מגיבה כאילו שעומד בפני מלאך זוהר, אני זורעת זרע חדש. אם אני אתמיד לעשות את זה, יום אחד אני אסתכל ותהיה שם זרוע של מלאך.

וזה יהיה באמת, זה לא יהיה מטאפורה. זה ייראה זוהר. זה יהיה מלאך. זה לא יהיה "אדם שהוא אולי מלאך", זה יהיה מלאך. כי כמו שזה עכשיו נראה מאד ממש - החדר הזה והאנשים האלה הם נראים באמת חדר ואנשים - זה נראה ממש כי זה הקארמה שלי עכשיו. אני פותחת את העיניים - זה מה שבא אלי. זה מה שנכפה עלי כרגע. כמו שזה ממש, ההוא יהיה ממש כשהקארמה תהיה אחרת. **באותה מידה ממשי**.

איפה זה הגן עדן הזה שאנחנו רוצים להגיע אליו? עם איזו חברת תעופה טסים לשם?

מהקהל: קארמה איירליינס.

המורה: קארמה איירליינס, יפה ☺ ☺

הוא נמצא איפה שאתם נמצאים, וכשהקארמה שלכם טהורה מספיק - זה מה שנכפה עליכם, מסכנים, על כורחכם. אתם תהיו בגן עדן מוקפים במלאכים, והם יהיו ממשיים בדיוק כמו שזה ממש. והם יהיו ריקים בדיוק כמו שזה ריק. אותו דבר. יש להם אותו טעם כמו שלזה. זה ריק. אבל מה, זה יותר נעים. ☺

כן עוד משהו פה?

מהקהל: ניקח את הדוגמא של משהו לא נעים. כמו, מישהו אמר שהוא יתקשר בשעה אחת. הגיעה השעה אחת ולא התקשר. מה שאת אומרת, זה להפוך את הדבר הזה לשיעור. שיעור בטוהר, טהור.

המורה: כן. ובשלב הבא, "אוקי, הוא לא שומר התחייבות כי אני כנראה לא שמרתי התחייבות בעבר ורק ככה זה יכול להופיע". את זרעת, עכשיו את רואה את זה שם. את מבינה שזה ככה, ואת מבינה שהוא בא ללמד אותך.

עכשיו את מתחילה לשמור על ההתחייבויות שלך ומדקדקת בקוצו של יוד. ממש ממש. אחרי כמה זמן נעלמים אנשים שלא מקיימים הבטחות בחיים שלך. בשבילך. ואז את מטהרת את עולמך מכאלה. אם את ממשיכה לשמור היטב על הנדרים, בסופו של דבר הם כולם מלאכים. ואת מתייחסת אליהם כאל מלאכים כי אולי הם כבר מלאכים. ואולי באמת.

מקור כל הסבל: התפישה השגויה

המתרגל שלנו, אחרי שהלהבים חתכו בו שוב ושוב, הוא רואה: 'זה עשיתי – זה מה שבא לי. זה עשיתי – זה מה שבא לי. זה עשיתי – זה מה שבא לי. עכשיו אני אפסיק, עכשיו אני אפסיק! אז הוא אומר: 'רגע, רגע, רגע, כל הדברים האלה עשיתי וגרמו לי את הנזק הזה, עשיתי וגרמו לי את העוול הזה, אבל למה בכלל עשיתי אותם? למה אני לא קיימתי הבטחות? ואני פגעתי בחיים? למה עשיתי את כל הדברים האלה? למה עשיתי את זה אם זה כל כך כואב?'

אז הוא מסתכל יותר לעומק.

הוא אומר: 'למה עשיתי? אה', הוא אומר, 'כי היה שמה משהו, יש סיבה אחת למה עשיתי את כל הדברים האלה! הסיבה היא

हृत्पा

Tokpa

אימרו: *Tokpa*

Tokpa זה - **השקפה שגויה. דעה שגויה.** והוא מפשפש, וזה יש לכם בסוף הפרק של הקורלציות בעמוד 7 למעלה.

סוף סוף תפשתי היטב
מי הוא כאן האויב,
השודד, שרובץ במארב
מוכן להוליכני שולל;

וכך הלאה הוא אומר:

זו הנטייה להיאחז בעצמי!

זה ה-*Tokpa*. זו ההשקפה השגויה, זו השקפה שחושבת שדברים באים מצד עצמם, שיש להם קיום עצמי, שיש שם איזה עולם אובייקטיבי, שלא תלוי במה אני עשיתי, ברישומים הקארמיים שלי. זה ה-*Tokpa*.

דרך אגב, אותה מילה, אומרים אותו דבר אבל אם מוסיפים כאן עוד אות אחת, זה יהיה בדיוק ההיפך.

हृत्पा

Tok pa

זה טריקי. אתם רואים, *Tokpa* בטיבטית זה נשמע אותו דבר אבל אחד הוא **התפיסה השגויה והשני הוא תובנה.** אם מוסיפים עוד אות וזה תובנה. אז זה מאוד לפי ההקשר.

הוא אומר: 'בגלל שלא הבנתי דברים, בגלל שהייתה לי השקפה שגויה, והתייחסתי לדברים כאילו הם שמה באים אלי מבחוץ ועושים לי כך וכך, ובאו לי כל הדברים האלה!'

אז עשיתי את כל הטבלה של הקורלציות, והוא אומר: 'אה, אז במקום להתעסק בכל אחד מהם לחוד, אני יכול את כולם לפתור אם אני אוכל לחסל את ה-*Tokpa* הזה. **אותו** אני צריך להתקיף. את ההשקפה השגויה. את התפיסה הלא נכונה של המציאות!'

זה מוביל אותו ל'עכשיו אני צריך להבין ריקות, אני צריך להבין **עמוק, פה**, את הריקות של דברים, למה הם באים ופוגעים בי. למה אני מתנהג ככה. למה אני מתנהג בצורה שפוגעת בי.'

המלאך שבא לחסל את הראייה השגויה

ואז הוא קורא למלאך שלנו, שהוא נראה כמו מפלצת איומה ונוראה, שהוא אמרנו, מצד אחד שר המוות, מצד שני הוא גם האויב של שר המוות, תלוי בקארמה שלי, תלוי כמה טיהרתי את עולמי. אבל אתם יכולים לראות אותו כשד נורא שהוא בא להתקיף את מה? את ה-Tokpa שלי. את ההשקפה השגויה שלי, את הנגעים שלי.

לנגעים הרוחניים שלי, שהם שמאמלים אותי ומייסרים אותי, דמות מוארת נראית ככה. המלאך שבא להציל אותי, נראה מאד מאיים על הנגעים הרוחניים שלי. כי איך הוא יציל אותי? על ידי שהוא יחסל אותם! בשבילים הוא נראה כמו מלאך המוות. בשביל הנגעים הרוחניים שלי.

אם אני מתחילה לטהר אותם, הוא הופך לאויב של שר המוות בשבילי. הוא התממשות החמלה. כי הוא מופיע בצורה מאיימת ביותר והקשה ביותר, לנגעים שלי ול-Tokpa שלי, להשקפה השגויה שלי, שהורגת אותי והורסת אותי.

וכל ההופעה שלו, כל התכונות, כל העגילים שלו, וכל הידיים שלו, כל זה - זה השלכות שבאות ממני. וכשהעולם שלי מיטהר מספיק אני רואה בהן התממשות של השלמות שלי, של הטוהר שלי.

המלאך טרה, אם ראיתם תמונת של **טרה** או של **מנג'ושרי** - כל הדמויות האלה של **המלאכים הטנטריים** שאתם רואים, כל אספקט ואספקט בתמונה או בדמות זה השלכה של טוהר של המתרגל שרואה את הדמות. וכשהמתרגל מאד טהור ועולמו מאד טהור, הוא מסתכל והוא רואה את הדמויות האלה כאן³. הוא רואה אותן כאן. גם על עצמו הוא רואה אותן.

הוא מגלם **שד** למי שהמינד שלו הוא מאד לא טהור, והוא הופך **למלאך של חמלה** למי שהמינד שלו טהור. וזה לא דיבור מטפורי. כשאתם טהורים מספיק אתם רואים עולם טהור ואז זה יצור של חמלה. זה יצור שמגן עליכם.

סיפור לילה טוב מה- Jataka Tales

ועכשיו אני אספר לכם סיפור לילה טוב.

אז שבו בנוח,

זה סיפור מסיפורי הבודהה. אז זה אחד מהגלגולים הקודמים של לורד בודהה. עוד לפני שהיה בודהה הוא היה בודההיסטווה. ופה בסיפור הזה, הוא אפילו לא בן אדם, הוא צבי. הוא צבי שהוא מנהיג של עדר של צבאים. והוא המלך של הצבאים. הוא מלך מאד אהוב, וכל העדר הזה מאד אהוב אותו. צבעו זהוב, יש לו קרניים מדהימות ביופיו, יותר גדולות מכל האחרים, הוא יותר גדול ויותר גבוה מכל האחרים. הוא מלך. והוא מאד מאד יפה. והוא מאד חומל ומאד מטפל יפה בעדר שלו. וכולם שמחים ומאושרים.

עד שיום אחד מגיע מלך חדש לאותו איזור וזה מלך שאוהב לצוד. והוא היה נוהג ללכת ליער ולצוד בעלי חיים: צבאים, אבל גם שפנים וגם שועלים וגם בעלי חיים אחרים. וכדי להגיע אל היער הם היו עוברים בתוך השדות של האיכרים, והיו רומסים את השדות ואת היבולים עם הסוסים שלהם. והחזואים שם, בעלי הקרקעות, סבלו נזקים גדולים.

וכדי למנוע את זה הם החליטו לגדר אזורים מסוימים ביער ולאפשר גישה נוחה לאזורים האלה, כדי שהמלך לא ירמוס להם את השדות עם כל מלוויו על הסוסים. אז הם גידרו שטחים ביער ושם היה המלך ופמלייתו נוהגים לצוד. זה היה אזור מאד קטן וצפוף לחיות, ולא היה להן לאן לברוח.

המלך היה מאד מרוצה מהסידור הזה. אבל בעלי החיים מאד סבלו, כי הם ניסו לברוח מהחיצים של המלך והם היו עולים אחד על השני כי הכל היה שם צפוף והיו פוגעים אחד בשני.

היו שם שני עדרים; העדר של מי שיהיה הבודהה ועוד עדר. ואז לורד בודהה בא אל ראש העדר השני ואמר: 'זה מצב איום ונורא ואנחנו פשוט דורסים אחד את השני כאן. ואנחנו לא יכולים לברוח, השטח מגודר. אז הרעיון שלי הוא, כדי למנוע פגיעה שאנחנו פוגעים אחד בשני במנוסתנו מן הציידים, אז אנחנו

³ טרה או מנג'ושרי, בדוגמה שלנו.

נעשה תורות, ובכל פעם שהמלך יוצא לצייד צבי אחד מהעדר יבוא ויקריב את עצמו ואז הם יניחו לשאר העדר. זו תהיה החיה שהם יהרגו ונעשה תורות: פעם העדר שלי, פעם העדר שלך. ואותו צבי שיוצא - הוא מקריב את עצמו למען כל העדר.

וכמובן עם כל הצער שבדבר, ראש העדר השני בהתחלה מוחה על הסידור הזה אבל בסופו של דבר הוא מבין שבצורה כזאת יהיה פחות הרג ופחות פגיעה, והוא מסכים.

וביום הראשון לאחר ההסכם יוצא צבי אחד רועד והמלך מגיע אל היער והוא רואה צבי אחד שעומד שמה חשוף. ולא מנסה לברוח. והמלך הורג אותו. ולמחרת שוב המחזה חוזר על עצמו והמלך מבין את הסיפור. מבין שהעדרים שם עשו ביניהם הסכמים.

אז המלך ופמלייתו ממשיכים להרוג את הצבאים, אבל בעקבות ההבנה ששמה יש איזה הסדר, ושיש איזה ניסיון להגן על חיים בצורה כזאת, ההבנה עצמה מתחילה להזיז קצת את הקארמה שלהם. משהו מתחיל להטריד אותם בליבם אודות כל העניין הזה של הצייד. אבל לא מספיק כדי להפסיק את הצייד. לא מספיק כדי להפסיק את ההריגה.

אז במשך זמן מה הדבר הזה נמשך, והעדרים הולכים ומתדלדלים, ואז יום אחד באה אל לורד בודהה איילה מן העדר השני והיא אומרת: 'הפור נפל עלי, ההגרה נפלה עלי, תורי לצאת מחר. אבל אני בהריון. אז אני מוכנה להקריב את עצמי, אבל מה עם התינוק שלי? אולי אפשר לתכות עד שאני אלד ולדחות את התור שלי ואז אני אצא'.

והוא אומר בהתחלה: 'אני לא יכול לעשות את זה, כי איך אני יכול ללכת ולבקש ממישהו למות זה לא התור שלהם, הם לא עלו בגורל? אני לא יכול לעשות את זה אני לא יכול לבקש ממישהו למות'. אבל הוא מסתכל עליה והוא מלא חמלה עליה. ואז הוא אומר לה: 'אל תדאגי, אני אדאג לך. אל תדאגי. תלכי'.

והסיפור הוא שהוא מחליט ללכת במקומה, ולהקריב את עצמו כדי שהמלך לא יהרוג אותה. אלא שמסתבר שהייתה גם הכרזה מצד המלך, שלא להרוג את שני ראשי העדרים, כיוון שהמלך ראה אותם כשני בעלי חיים יפים ומדהימים וההוראה הייתה לכל הפמליה לא לירות באלה. אז כשלורד בודהה הופיע, יצא מעבר לגדר כדי להציע את עצמו, באותו יום המלך לא בא, אבל באו המשרתים, הם אמרו לו: 'אתה ראש העדר אסור לנו להרוג אותך'.

אז הוא הסביר להם את הסיפור על האיילה והתינוק שלה וכל זה ואז הוא אמר: 'עכשיו זה אני במקומה, ותהרגו אותי'. אבל הייתה להם הנחייה שלא להרוג אותו. ואז הם הלכו וקראו למלך והמלך בא ופוגש את הצבי הזה ואמר לו: 'אתה לא אמור להיות כאן כי אתה מוגן'. ואז מסתכל עליו הצבי, לורד בודהה, ואומר: 'איך אני יכול לקבל שחרור כשכל אחי נידונים למות? איך אני יכול להיות באושר כשהעדר שלי סובל?'

וכדי להמחיש את זה למלך הוא אומר: 'אני המלך של העדר שלי, אני לא יכול להיות מאושר אם האנשים שלי סובלים'.

ומשהו פתח את ליבו של המלך והוא אומר לו: 'אתה צודק. אני משחרר אותך וגם את העדר שלך. אתם חופשיים'. אבל לורד בודהה נשאר עומד ולא הולך משם. הוא אומר: 'למה אתה לא הולך?' והוא אומר: 'מפני שפירושו של דבר, שעכשיו בעדר השני ייהרגו כפליים. אני לא יכול לעשות את זה'.

ואז המלך מסתכל עליו ואומר: 'יצאת מדעתך? אני משחרר אותך ואני מציל את כל העדר שלך ואתה מקריב את כל העדר שלך בשביל אחרים?' הוא אומר: 'נכון. אני לא יכול ללכת, העדר שלי לא יכול ללכת ולהשתחרר, כשיש אחרים שסובלים'. המלך אומר: 'אוקי, אוקי, שני העדרים משוחררים נעזוב את זה, נמאס לי מכך אני לא אפגע בכך. הכל בסדר עכשיו?' והוא אומר: 'לא, לא, מכיוון שאם אתה ממשך לצוד אז חיות אחרות עכשיו יסבלו יותר. חיות אחרות שחיות ביער שלנו, השפנים והשועלים וכך הלאה - אתה תהרוג יותר מהם. אני לא יכול לקבל את זה על כתיי'.

אז הוא ממשך ככה, לדחוף את המלך, ובסופו של דבר המלך אומר: 'אוקי, אוקי, אני לא הורג אף אחד, בסדר? לא הורג אף אחד ביער הזה'. הוא עדיין לא אז © הוא אומר: 'ומה עם הציפורים?' הוא אומר: 'או קי, אני לא הורג ציפורים'. 'מה עם הדגים?' 'אה, כן, אני לא הורג דגים. עכשיו הכל בסדר?' ©

בסופו של דבר המלך מסכים לא להרוג שום יצור חי בכל הממלכה, ושאר אחד אחר בכל הממלכה לא יפגע בשום יצור חי.

ולורד בודהה קופץ בשמחה, ורץ ומספר את החדשות לעדר שלו. והמלך שמר על מילתו ועשה הכרזה רשמית שאוסרת הריגה. ובאותו מקום הקימו יד, אבן שעליה כתבו שפה היה מקום שבו הוא והצבי דיברו והסכימו. והיה שם כתוב משהו כמו:

מלך הצבאים, ששינה את הלבבות של האנשים.

אז זה הסיפור. וזה הסיפור איך הכוח של האהבה יכול להתמיר רוע לחסד.

אפילו במקומות הקשים ביותר אתם יכולים בכוח האהבה שלכם להתמיר.

אהבה טהורה, שאנחנו לא כל כך יודעים מה זה בכלל, כי הלב שלנו קשור וחסום, אבל זה התרגול שפותח אותו. אהבה טהורה יכולה להתמיר ממש לנגד עיניכם כל רוע. אפילו משהו שבא לפגוע בכם ואפילו להרוג אתכם, הוא יכול להפוך לידידכם הטוב ביותר בכוח האהבה שלכם. **איך גבול לאהבה שלכם.** אז זה הסיפור. אני מקווה שיהיו לכם חלומות טובים עם הסיפור הזה ☺.

דברי סיום

תקראו את החלק שקיבלתם מהלו ג'ונג בבית. זה החלק של העולם הלא טהור, ואנחנו נעבור לעולם הטהור ביום שני הבא. ותעבדו עם הקורלציות בבית, תסתכלו עליהן, תקראו אותן, תראו איך הן ישימות. אנחנו נפרד במנדלה.

(מנדלה)

בואו נשלח את הקארמה לכל היצורים בעולם שלא יידעו שום סבל, ושיזכו באושר גם כאן ועכשיו וגם באושר האולטימטיבי.

(הקדשה)

(תפילה לאריכות ימיה של הלאמה)

תודה רבה לכם. תודה על הזכות והכבוד והעונג לחלק את החומר הזה.